

Af Udvalget:

10) 3 Linie 2 forandres „af i“ til: „af de i“.

Ny § 14.

Af Udvalgets Mindretal (H. C. D. Müller):

11) Som sidste Paragraf i Lovforslaget tilføies:

„Denne Lov gjælder ikke for Færverne“.

Samtlige Vædringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Høgshøj): Det ærede Thing vil se, at Udvalget i sin Helhed har stillet 2 Forslag under Nr. 3 og 10, der rigtignok ikke ere meget betydelige, idet de kun angaa rene Redaktionsændringer, der, som jeg haaber, end ikke ville fremkalde nogen Afstemning fra Thingets Side. Det første gaar ud paa, at Ordene: „den hos Sogneraadet berørende Liste“ skal udgaa af Paragrafen, idet under 2den Behandling det ærede Medlem fra Kjørteminde (Høyer Møller) gjorde opmærksom paa, at det ikke var tilstrækkeligt, at Sogneraadet var nævnt, men at ogsaa Byraadet og Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn burde medtages. Vi have ment, at det var det Simpleste, at disse Ord udgik, idet man jo ikke her skal søge Bestemmelserne om, hvor Valglisterne skulle bero. Det andet Forslag gaar blot ud paa, at der skal slydes Ordet „de“ ind imellem „af“ og „i“; og det er egentlig blot for Belydningens Skyld, at vi have tilladt os at stille dette Forslag. Derimod har et Flertal i Udvalget stillet et Forslag, som er af større Betydning, skjøndt dets Omfang kun er meget ringe, nemlig Forslaget under Nr. 8, hvorefter „Præst“ forandres til „Sognepræst“. Der omhandles her Sognebaandsløseres Ret til at benytte deres Sognekirke til dert at høre den Præst, til hvem de have løst Sognebaand. Saaledes som det blev vedtaget ved 2den

Behandling, gjaldt det om alle Sognebaandsløserne med Hensyn til enhver Præst, til hvem de havde sluttet sig, altsaa ogsaa om Medlemmer af Valgmenigheder, men den ærede Minister udtalte sig saa bestemt imod en Udvidelse af denne Ret til Medlemmer af Valgmenighederne, at han endogsaa erklærede, at han i saa Fald ikke kunde indstille Loven til Stadsfæstelse af Hans Majestæt Kongen. Dette har bevæget os, skjøndt vi i Dørligt ingenlunde ansaa en saadan Forandring for enten at være fornøden eller i og for sig ønskelig, til at stille dette Forslag, saaledes at altsaa Valgmenighedsmedlemmerne herefter blive undtagne fra den Ret, som vi i Slutningen af § 5 give til andre Sognebaandsløserne. Det er altsaa klart, at hele Loven om Valgmenigheder, hvis vort Forslag vedtages, bliver uberørt af denne Slutningsbestemmelse. Det bliver kun dem, der have løst Sognebaand til en Sognepræst, ikke til en Valgmenighedspræst, som saaledes faae Ret til, naar de udgjøre et Antal af 10 Familiefædre i et Sogn, da at kunne faae deres Præst til at prædike for sig i deres Sognekirke. Vi haabe derved at have tilfredsstillet de Indvendinger, som den ærede Minister fremsatte under Sagens forrige Behandling, og det er alene dette Hensyn, der har bragt os til at stille Forslaget. Skulde vort Haab vise sig at være urigtigt, saaledes at den ærede Minister kræver med samme Bestemthed, at den hele Ret skal bortfalde, saa tro vi dog ikke paa Sagens nuværende Trin at kunne give videre efter, men forbeholde os da efter at have hørt den ærede Ministers Udtalelser nærmere at udtale os om vor Stilling til Sagen. Rimeligvis vil Følgen da blive den, at vi ville opfordre Thinget til at vedtage Forslaget uforandret, saaledes som det foreligger fra 2den Behandling. Men vi ville, som sagt, haabe ikke at komme i denne Nødvendighed. Udvalgets Mindretal, det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller) har stillet en hel Del Forslag, som det ærede Thing vil se væsentlig ere de